

פרשת נשא

” ולבני קהת לא נתן כי עבדת הקודש עליהם בכתף ישאו” (ז’/ט’).

שונה היתה עבודת בני קהת עליהם הוטל תפקיד נשיאת קודשי המשכן ומשום קדושת כלים אלה לא ניתנו להם כלי עבודה ותחבורה, אלא הודגש לגביהם - ”בכתף ישאו”.

בכל משימה ומשימה קיימים שני צדדים: צד מיכשורי וצד ערכי. היחס ביניהם הוא כיחס שבין אמצעים לבין לתכלית. כלים ומכשירים יכולים אמנם להיות יעילים ולשמש כאמצעי עזר, אך לתכלית יכול האדם להגיע רק במישרין ורק מתוך עצמו.

בעבודת המשכן משאם של 'קודשי המשכן' המסמלים את התכלית ומיוצגים על ידי הכלים המוצבים בתוך המשכן כגון: הארון והמנורה - איננו מותנה בעגלות ובהמות משא, אלא כאמור "בכתף ישאו". האדם נושא את חובותיו ומגשים את ערכיו - רק על כתפיו.

(מתוך "שבע שנים של שיחות על פרשת השבוע"- ישעיהו לייבוביץ')

שיעור פרשת השבוע: אליאב לזר

י מ י ה ח ו ל		ש ב ת	
4.39	זמן תפילין / טלית	19.20	הדלקת נרות
		19.30	מנחה א' 14.00 ב' 19.30
9.08	סוף זמן ק"ש		ערבית ושיעור
19.44←19.41	שקיעה	6.45	שחרית א'
13.15	מנחה א' (בחד"א)	8.30	שחרית ב'
19.30	מנחה, שיעור וערבית	11.30	קידוש
20.03	צאת הכוכבים	17.40, 13.30	מנחה
20.10	ערבית	17.15	לימוד 'דור לדור'
		18.00	שיעור הרב
7.30	שחרית נוער בביה"ס	20.18	צאת השבת

אחות תורנית- הילרי יום טוב

שבת
שלום

קבלת שבת מוקדמת:

מנחה- 18.00

קבלת שבת/ערבית- 18.15

keJ – קרבנות הנשיאים

“אתם חלקתם כבוד אחד לחברו ואני חולק לכם כבוד”

הפרק הארוך ביותר בתורה, הוא פרק ז' בספר במדבר, יש בו 89 פסוקים המספרים על הקרבת הקורבנות של מנהיגי השבטים ביום חנכת המזבח במשכן החדש. הפסוקים הם טכניים, ויש בהם את מיפרט המתנות שהביא כל נשיא. רגע חגיגי ביותר. עם זאת, המפרט הוא טכני, וכל המתנות היו זהות בדיוק! כל אחד מהמנהיגים הביא בדיוק את אותה הרשימה. פסוקי התורה חוזרים עליה שנים עשרה פעמים, כשהמרכיב המשתנה הוא שמו של הנשיא וייחוסו.

יא ויאמר יהוה אל-משֶׁה נְשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם נְשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם יִקְרִיבוּ אֶת-קִרְבָּנָם לַחֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ : יב וַיְהִי הַמִּקְרִיב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן אֶת-קִרְבָּנוֹ נְחֹשֶׁן בֶּן-עַמִּינָדָב לְמִטָּה יְהוֹדָה : יג וְקִרְבָּנוֹ קַעֲרַת-בָּסָף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד בָּסָף שְׁבַעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן לְמִנְחָה : יד כָּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קִטְרוֹת : טו פֶּר אֶחָד בֶּן-בְּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ-אֶחָד בֶּן-שָׁנָתוֹ לְעֵלָה : טז שְׁעִיר-עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת : יז וּלְזָבַח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתֻדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קִרְבָּן נְחֹשֶׁן בֶּן-עַמִּינָדָב : בַּיּוֹם הַשְּׁנִי הַקְּרִיב נְתַנָּאל בֶּן-צוּעַר נְשִׂיא וְשֹׁשָׁנָה : יט הַקֶּרֶב אֶת-קִרְבָּנוֹ קַעֲרַת-בָּסָף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד בָּסָף שְׁבַעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן לְמִנְחָה : כ כָּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קִטְרוֹת : כא פֶּר אֶחָד בֶּן-בְּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ-אֶחָד בֶּן-שָׁנָתוֹ לְעֵלָה : כב שְׁעִיר-עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת : כג וּלְזָבַח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתֻדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קִרְבָּן נְתַנָּאל בֶּן-צוּעַר : כד חוּזֵר הַתִּיאֹר עַל עֲצָמוֹ שׁוֹב וְשׁוֹב, קַעֲרַת כֶּסֶף וּמִזְרָק כֶּסֶף מְלֵאִים בְּמִנְחַת סוּלַת מְשׁוּבַחַת, כָּף זָהָב מְלֵאָה קִטְרוֹת, וְעוֹד שׁוֹרֵת בְּעֵלֵי חַיִּים, פֶּר, אֵיל, כֶּבֶשִׁים שְׁעִיר לְקוֹרְבָנוֹת. לָשֵׁם מֵה נְחוּצָה חֲזָרָה מוֹנוֹטוֹנִית זוֹ? הֲאֵם יֵשׁ בָּהּ מִסֵּר?

ונוסיף, בתום כל הרשימה היא מסוכמת בכתובים גם בסך הכל : **זאת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בַּיּוֹם הַמִּשְׁח אֹתוֹ מֵאֵת נְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל קַעֲרֹת בָּסָף שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה מִזְרָקֵי-כָּסָף שְׁנַיִם עֶשְׂרֵה כְּפֹת זָהָב שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה : פה שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה הַקַּעֲרָה הָאֶחָת בָּסָף וְשְׁבַעִים הַמִּזְרָק הָאֶחָד כֹּל בָּסָף הַכֹּלִים אֲלָפִים וְאַרְבַּע-מֵאוֹת בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ : פו כְּפֹת זָהָב שְׁתֵּים-עֶשְׂרֵה מְלֵאֹת קִטְרוֹת עֶשְׂרֵה עֶשְׂרֵה הַכָּף בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ כֹּל-זָהָב הַכְּפֹת עֶשְׂרִים וּמֵאָה : פז כֹּל-הַבְּקָר לְעֵלָה שְׁנַיִם עֶשְׂרִים אֵילִם שְׁנַיִם-עֶשְׂרִים כֶּבֶשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה שְׁנַיִם עֶשְׂרִים וּמִנְחָתָם וְשְׁעִירֵי עִזִּים שְׁנַיִם עֶשְׂרִים לַחֲטָאת : פח וְכֹל בְּקָר זָבַח הַשְּׁלָמִים עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה פָּרִים אֵילִם שְׁשִׁים עֲתֻדִים שְׁשִׁים כֶּבֶשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה שְׁשִׁים זֹאת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ אַחֲרֵי הַמִּשְׁח אֹתוֹ :**

רבתינו, שייחסו חשיבות לכל מילה הכתובה בתורה ושאלו במקומות רבים מדוע חסכה התורה וקימצה במלים במקומות שאולי היה ראוי להרחיב בהם, התייחסו לנקודה זו וראו בה עניין עקרוני. הנה חלק מההתייחסויות שלהם, הלקוחות ממסכת ארוכה ומפורטת מאד של מדרשים על היום החשוב של חנוכת המשכן ועל המתנות האלה.

דבר אחר : למה בראשון וקרבונו ? אמר רבי יודן : העלה עליהם הקב"ה כאלו כולם הקריבו ביום ראשון וביום אחרון שאין זה גדול מזה . כתיב : זאת חנכת המזבח וגו' והלא קערה אחת היתה ומזרק אחד היה וכף אחת

היתה ביום המשח אותו . מה תלמוד לומר קערות כסף שתיים עשרה וגו' ? אלא העלה עליהם כאילו כולם הקריבו ביום ראשון וכאילו כולם הקריבו ביום אחרון.

קורבנות הנשיאים המייצגים את השבטים השונים, חוזרים על עצמם בתיאור, כדי לתת לכל אחד את מקומו ותפקידו, ועם זאת המדרש מדגיש את העובדה שאין איש חשוב מחברו, כל אחד הוא גם ראשון וגם אחרון, ויש משמעות גם למתנה בשלמותה וגם לחלקו של כל אחד מהשבטים הנותנים בה.

במקום אחר, ברצף מדרשי רבה על פרק ז' מומחשים הדברים שוב: **מאת נשיאי ישראל מגיד הכתוב** שכשם ששוו כלם בעצה אחת כך שוו בזכות . ר' שמעון אומר: **מה תלמוד לומר מאת נשיאי ישראל ? מלמד שנתנדבו מעצמן והיה קרבן כולן שוה כארכן כך רחבן כך משקלן ולא הקריב אחד מהן יותר על חברו, שאילו הקריב אחד מהן יותר על חברו לא היה קרבן אחד מהן דוחה את השבת . אמר להם הקב"ה: אתם חלקתם כבוד אחד לחברו ואני חולק לכם כבוד, שתקריבו ביום שבת שלי, כדי שלא יהא הפסק בקרבנכם.**

כל אחד עומד לעצמו, כל אחד עומד עם ולצד חבריו במקום שווה, וכולם יחד יוצרים את היצירה השלמה של מתנות השבטים לחג בו החלה עבודת הקודש במשכן, ושכנה השכינה במחנה. כל המרכיבים הללו (ועוד) נחוצים וראויים בחברה בה רוצים להשכיך שכינה, ולזכות להתגלות תמידיה.

ערה אחרון

יצור ל' עבת

בליל שבת זו, יינתן השעור האחרון של הרב ארי לעונה זו. שיעורי ההלכה האקטואלית היו מעניינים ומשכו קהל רב. אנחנו מודים לרב ארי על ההשקעה וההעברה של השיעורים ומחכים כבר לעונה הבאה, שתתחיל אי"ה בשבת הראשונה של חודש אלול.

תודה רבה בשם כל המשתתפים. אכן, היה זה 'ממתק' ראוי לשבת.

השם וצדק דת - בני ד'ל'l

רשמי אקס'פת החקרי' האחרונה

"עבודת הקודש עליהם - בכתף ישאו" (מפרשת השבוע)

היה מאד מרגש. הרגשתי מעט מכובד המשא המוטל על כתפיהם של אלו שמתפקידם לקחת אחריות ולהחליט נכון להצלחת המשימה. המשתתפים בדיון יכלו להבין היטב מה מוטל כתפי המושכים בעול להצלחת המבצע.

בין לבין.. עברו 'מלאכי השרת' וחילקו את סלט הגזר הנפלא והטעים, להפגת המתח. לסיום - נשאנו כולנו תפילה לקב"ה שיצליח דרכנו.

חיוז'יה יקות'יא'ל'ל'ל'ל'l

לזכרו fe אבא - זאב רויק

אבא נולד בשנת 1931 בברלין בגרמניה, להוריו מנשה וסימה רויך או ראוך כפי שחלק מן המשפחה מבטא. המשפחה היא גליצאית חסידית, וסבא מנשה עליו השלום הקפיד על התעטפות בגרטל כל ימיו. ההיסטוריה המשפחתית של אבא, מתחילה בשנת 1933 כאשר היטלר עולה לשלטון. מנשה מבין מייד שאין מה להשאר בגרמניה. ועולה בשנת 1934 עם אשתו וארבעת ילדיו: מנחם שלמה ישראל וזאב, לארץ ישראל כדי לתת חינוך טוב לילדים.

המשפחה בונה את ביתה בחיפה בהדר הכרמל ברחוב הרצל 76. אבא לומד בבית ספר יבנה הסמוך, יחד עם עוד חברים בסעד שלמדו שם.

מגיל צעיר אבא חובב ספורט, ואת מכבי חיפה בפרט. וכאשר הוא נעלם בשבתות באזור תפילת מנחה וחוזר אחרי כמה שעות. יודע לשאול אותו אביו, כמה כמה? או איך מזג האוויר בקרית אליעזר?

בחיפה יש יחסי שכנות טובים בין יהודים וערבים שמתקלקלים בהדרגה. אחד מזכרונות הנערות החזקים של אבא הוא רצח 39 פועלים יהודיים בבתי הזיקוק ב 1947. ארוע שהשפיע על תפיסת עולמו לכל חייו.

בגיל 17 מתגייס אבא לצה"ל לפלוגה הראשונה של הנח"ל, ויחד עם חבריו מחיפה הוא מגיע לטירת צבי ואחר כך לסעד. לשם מגיעות גם הירושלמיות.

אבא שהוא חתיך מבוקש, המתגאה בכך, מתאהב בירושלמית צנועה ונאוהה, ציפורה, בתו של הרב ישראל לב, והם מכוונים כבר אז ועד היום צ'פי וגיינג'י.

62 שנות נישואים יש לאבא ואמא, באהבה רבה, תמיכה ורעות. הרבה עברו ביחד, בשמחה וגם בעצב. זוג צעיר, הורים לילדים פרי בטנם וילדים מאומצים, סבים מאושרים וסבי רבא לנינים חמודים. אבא הקפיד במצוות, ובעיקר הקפיד שלא להפסיד תפילה. כך מספרת אמא ביום הולדת 70 של אבא:

נערה צעירה הייתי, טיילתי עם ג'ינג'י. בשעת לילה לפתע נעצר והוא אומר: "רגע כמעט שכחתי", ומלמל משהו, סימן לי עם היד "חכי". חברי הג'ינג'י, הלץ הקשוח פשוט נעמד להתפלל ערבית. כזה הוא אבא שלנו. (אומרת אמא) גם היום עקבי ומחמיר בחובות שקבל על עצמו.

המניין של גיינג'י הוא גאוה גדולה בשבילו וההכרזה מדי מוצאי שבת על שעת התפילה באותו שבוע, חלק מן ההנאה.

בשבת האחרונה עם אינפוזיה, הקפיד אבא שנעשה את הקידוש ואת ההבדלה ליד מיטתו, וענה אחרינו אמן בלחש. אבל אם נשאל בסעד על שני תחביביו העיקריים, אין חולק על כך שהם ספורט, ובדיחה טובה, ואת שניהם אהב מאד.

אבא היה ספורטאי פעיל וגולת הכותרת הייתה השנה בה שיחקה נבחרת סעד בליגה לאומית בכדור עף, יחד עם יקי, ינקל, מיקי, בוקי, שפיצר ועוד, הביסה נבחרת סעד אפילו את קבוצת המעפיל האגדית של אותם הימים.

לאחר מכן ספורט הכורסא היה חביב עליו מאד, ונחת רבה הייתה לו מנכדו נעם, שמכל הבנים הנכדים והנכדות התעניין באמת באמת בספורט, ואפשר היה לנתח איתו את רמת השחקנים המאמן והשופט.

בשבוע שעבר ראינו אבא שוכב על הספה, אמא, ואני, את מכבי תל אביב זוכה בגביע אירופה, עיניו של אבא ברקו והוא הסביר לנו בקול חלש, מהלכים שלא הבנו.

כל ילדיו, ונכדיו והנינים הגדולים יודעים לצטט בדיחות שאבא סיפר בכישרון רב, בעברית ועוד יותר טוב באידיש. חיבה גדולה היתה לו לספר בדיחה לאוכלים איתו ארוחת בוקר אחרי תפילת שחרית, ולראות באיזה נוסח תחזור אליו הבדיחה בתפילת ערבית, לאחר שעברה חצי קיבוץ.

הרבה תפקידים ועבודות מילא אבא בשנותיו הרבות בסעד. ואלו שאני זוכר או שסיפרו לי הם ניהול מעברת תקומה בגיל 20. שנים רבות של סדרן עבודה, אותם אני זוכר היטב, במילוי וסיכום טורי שמות ומספרים בעפרון על גליון גדול. עבודה במחסן תבואות בימים בהם סחבו שקים של 62 קילו על הגב, ניהול מפעל הפסיפס בירושלים, מזכיר פנים וניהול אסיפות, אבל בעיקר זכור הוא לחברי סעד, אנשי נתיבות השכנה, ודורות של אנשים שעברו בסעד, כגיינג'י, מנהל סככת הגזר. מקום עבודה בו התמיד יותר מ 40 שנה עד החורף האחרון. אנחנו נזכור אותו במיוחד כאיש השמח בחלקו עד מאד, ותמיד, ולעולם לעולם לא מתלונן.

למשפחתנו עונת הקיץ מלפני שבועות ועד ב' תמוז היא תקופה קשה ימי זכרון לעודי, בכט' אייר ולאיתה ויהודה שנפטרו באותו יום בהפרש של 9 שנים, יהודה במלחמת שלום הגליל ואיתה ממחלה קשה. והצטרף אליהם אבא לאותה תקופה בשנה. 4 ימים לפני יום הזיכרון לעודי שאיתו היה לאבא קשר אהבה, מיוחד חזק מאד. מנוסים אנחנו בבתי קברות, וחלק מאותיות השם של פרק ק"ט בתהילים, אנחנו אומרים בעל פה. אתמול היה יום השלושים לפטירתו של אחיו של אבא, ישראל, ובעודי אומר את אותיות שמו, אני חושב על כך שאבא חולה מאד, ועוד מעט לא ישאר בעולמנו מילדיו של מנשה רויך הלוי שעלה ארצה עם ילדיו ב1934. ואז בזוית העין אני רואה את אותיות השם של האות ז' האות הראשונה במילה זאב, אות שלא הכרתי. וכך אומרים הפסוקים: ואני חושב על אבא שאהב את התפילה ואת הדבקות במצוות.

זכר דָּבָר לְעִבְדְּךָ עַל אֲשֶׁר יִחַלְתִּנִּי :

זֹאת נְחַמְתִּי בְעֵינַי כִּי אֲמַרְתֶּךָ חֵיתָנִי :

זָדִים הִלִּצְנִי עַד מָאֵד מִתּוֹרְתֶךָ לֹא נָטִיתִי :

זָכַרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ מֵעוֹלָם ה', וְאֶתְנַחֵם :

זָמְרוֹת הָיוּ לִי חֻקֶיךָ בְּבֵית מְגוּרַי :

זָכַרְתִּי בְלִילָה שְׁמֶךָ ה', וְאֲשַׁמְרָה תּוֹרְתֶךָ :

זֹאת הֵיטָה לִי, כִּי פָקֵדֶיךָ נִצְרָתִי :

ואני חושב כשאבא יגיע לבית דין של מעלה ויאמרו לו לך, ספורטאי, מה זכויותיך פה הוא יאמר את הפסוקים של האות הראשונה של שמו.

זָכַרְתִּי בְלִילָה שְׁמֶךָ ה', וְאֲשַׁמְרָה תּוֹרְתֶךָ :

זֹאת הֵיטָה לִי, כִּי פָקֵדֶיךָ נִצְרָתִי :

זכות גדולה היתה לאבא לאמא ולכל משפחתנו להיות מלווים על ידי ד"ר איזיק הוד, ד"ר שי קרמר, דורית האחות, וכל האחיות האחרות. חווה, חנוש אברם ורומן שבחן בחסד וברחמים ליוו את כולנו בכל התקופה הקשה הזו במקצועיות ונדיבות ללא גבול

יפול

קיבוץ סעד אבל על פטירתו של חברנו

זאב רויך (ג'ינג'י) ז"ל

ומשתתף בצערה של המשפחה

הספד לאבא – הילה

"אבא שכב במיטה לבנה

קורן אור סמוי

של סבל ושל חכמה,

מלמד אותנו לדעת

את סוד השליטה בחיים

עד הרגע האחרון של הכאב"

(דודו פלמה)

שני חייך אבא יקר שלי. ימים אחרונים של מחלה, של מדרון כואב, שאין ממנו חזרה ואז אני מביטה בך ונוכרת בתהילה של עגנון. תהילה המספרת כיצד היה בנה "הולך ודועך כנר נשמה בתפילת נעילה". ונראה שגם אתה.. ואז אני חושבת על תהילה, שאיבדה שני בנים ובת ומייד עולה זכרו של עודי היקר, שהאזכרה לו ממש השבוע, וזכרם של יהודה ואיטה ז"ל, שאמא ואבא צרפו למשפחתנו, (ואלי היקר – יבדל לחיים) – והפכו אותה למשפחה הלא שגרתית, אבל כל-כך מיוחדת שלנו. "במפנה הדרך בערוב היום, יקיפוני חרש, ילוונו דום"..

שני בנים ובת.. ומה נאמר על בעל ואבא?..

ונר הנשמה – נר הזכרון לכל האהובים שהלכו מעימנו. הוריקן היקרים, שלא פסקת מעולם לספר בשבחם, אחיך האהובים שלמה ומנחם ז"ל, ולפני 30 יום בדיוק, כה סמוך לרותי אשתו – נוסף אליהם גם ישראל. בשבעה לפטירתו אמרת: קיווית, התפללתי שיילחם. וידעתי שהתכוונת אליו וגם אל עצמך.

ותפילת הנעילה – ותפילות בכלל וקיום מצוות בכלל, בפשטות, בשיגרה מבורכת ואמונה עזה בבורא עולם.

כמה לא מפתיע שמילותיך האחרונות לאמא לפני פטירתך, היו בעניין מתן צדקה. וכבר מצאה אמא למי לתת את מה שביקשת.

הולך ודועך כנר נשמה – כך ב"תהילה", אך תהילה היא גם זו שאומרת: מי שמאריכים לו ימיו ושנותיו, זוכה ורואה דברים הרבה. גם טובים וגם...טובים מהם.

כזה היית אבא – רואה תמיד רק את חצי הכוס המלאה. הילדים שלך הם תמיד "הכיי" (כשפגשת מישהו ממכרינו, מייד סחטת ממנו מחמאות עלינו. "אז איך הבת שלי? והבנים? והכלות? והחתן?" הובכנו והתרגלנו..)

והנכדים והנינים בכלל.. כמה זרחת בכל ביקור, בכל טלפון (טוב, אם לא צלצלנו חצי יום, כבר רדף אחרינו הטלפון או התא הקולי: "רק רציתי להזכיר שמספר הטלפון שלנו נשאר 268 בסוף..). כמה שמחת בכל תמונה של פצפון קסום, מאלה שמפארים את המקרר שלכם.

טובים וגם טובים מהם ובראשם אשתך היקרה, אמא שלנו, רעייתך המסורה, המגדלור שלנו. טוב פירושו גם הנאה מ"וורט" מחכים, כמו מבדיחה טובה, אותה התאמת בכישרון לכל מצב וסיפרת בעוד יותר כשרון. ומכבי חיפה וספורט

בכלל וסרט טוב ואוכל טוב, רצוי ללא חשש צמחונות (מלבד סלטי הגורמה של אביבה) ואמירה חדה וחוחכת והכי נכונה לזמן ולמקום. ועצות טובות שאין בלתן. כמה חום אנושי היה בך ותקשורת מיידית עם כל אחד. לא פלא שהילדים של אחייניך אמצו אותך כדוד, שמשפחתך המורחבת חפשה את קרבתך ושגם הפועלים בגזר -השתגעו עליך.. למרות ובגלל שלא ויתרת להם.

הערכת אתך כל כך על תרומתך לקיבוץ שכה אהבת, על היושר הסרגלי, על מוסר העבודה, ועל הדאגה למי שעבד לצידך או תחתך.

כן אבא, שני חייד – השבר של הסוף והמתיקות של התמיד. ובינתיים כבד מאוד השבר...

אבא יקר – זכינו שהיו איתך ואיתנו אנשים נפלאים בימי השבר הזה.

שעיה ואביבה המסורים כל-כך, רמי ופלורה היקרים, צוות מרפאה מופתי, שליווה אותך ואת אמא וברגישות מופלאה הלך איתך, כמו שאתי אומרת, בארץ הלא זרועה, של הבחירה שלך, לסיים את חייד בביתך שאהבת. וחנוש הטובה וחברים מקסימים שבאו לתמוך והרבה אנשים טובים, שביקרו אותך בקביעות ולא הפסיקו גם כשכבר לא יכולת לדבר ודיברת רק בעיניים. תודה לכולכם.

אבא היקר, ניסינו ככל יכולתנו לשמח אותך בימים הקשים שעברת, מתפללת- שהצלחנו. אוהבים, מוקירים ונאחזים חזק בזכרונות המתוקים, שאפילו ברגע המר הזה, מסוגלים להביא אלינו חייד.. יהי זכרך ברוך.

היילה

דברי פרידה שכתב רמי סיאק'ין והוקראו על ידי בתו מיכל

גינגי יקר שלנו, אנו נפרדים ממך וקשה לנו הדבר, אך דמותך ודרךך, יחד עם צ'פי, תיבדל לחיים, עמנו תמיד. בעולם שכולו טוב תפגוש את עודי בנכם אהובכם, את יהודה ואת איטה, זכרונם לברכה, והם יהיו מליצי יושר, לספר גדלות מעשיכם.

ככל שחדרכם היה קטן וצנוע, אך טוב ליבכם היה רחב דיו להכיל ולהעניק בית ומשפחה לבניכם ולילדים שלא שפר גורלם - כדבר המובן מאליו.

אתם וכל חבריכם ותיקי סעד - ככל שהיתה המצוקה חומרית, היתה בכם גדלות הרוח למצוות שבין אדם לחברו, להכניס לביתכם את איטה ואת יהודה וייס ואת אלי יבדל לחיים טובים.

ידעתם אתה וצ'פי תבלי"א, לקבל בביתכם גם בנות ובני חברות הנוער, וכל זאת כדבר המובן מאליו, תוך מסירות אין קץ לעבודת הבורא ולעבודת הקיבוץ – בלב ונפש. ועוד נותר זמן למשחק כדור עף ולכדור ראשיות בשבת על הדשא, לחוג הגמרא של נתן בשבת בבוקר, וגם לבדיחה טובה שמעלה חייד.

גינגי, אתה מותיר אחריך משפחה נהדרת, ואשת חיל שידעה לסעוד אותך בביתכם, בחולייד, בימים ארוכים וקשים ולא מש חייד משפתיה ותקווה מליבה.

צ'פי, מצאי ניחומים במשפחתך ובכל הטוב שבניתם יחדיו. ויהי זכרך גינגי ברוך בלב כל מוקיריך.

ביום ששי שעבר - החלו לזרום הידיעות על חתימת העסקה לרכישת השליטה ב"תנובה" על ידי חברת "ברייט פוד" הסינית על פי הערכת שווי הגבוהה כמעט פי שלושה! מזו ששילמה "איפקס" לבעלי השליטה הקודמים.. שר החקלאות ברוך על העסקה ואף המליץ לחקלאים ולספקנים לזנוח את חששותיהם היות ומדובר בעסקה שמטרתה הן לטווח הארוך ולטובת כולם. לטענתו בעוד "איפקס" - חברת ההשקעות הבריטית באה 'לעשות סיבוב' (את זה כבר ראינו...), "ברייט פוד" הסינית המתמחה במזון - באה לעבוד! (איי"ה), אז למה לנהוג כלפיהם ב..צרות עין?? תמונותיהם של הנציגים הסינים על חליפותיהם וחיוכיהם התנוססו בכותרות סוף השבוע כשהם אוכלים על מגשים ממש כמו שלנו! בחדר האוכל של קיבוץ גן שמואל.

כתבנו, שנשלח לסיני חמוש במצלמות בסמוך לחתימת העסקה וחזר עם אוסף תמונות מרשים, חזר עם הסקופ שלצלחת האורז המסורתית החלו תושבי המקום להוסיף.. מעט חלב.

אט אט מתרומם הענק הסיני ופורש עלינו את חסותו בעוד אנו מסתופפים תחת כנפיו העצומים. אולי לכך התכוון המשורר הלאומי בשירו - "הכני סיני תחת כנפך"...

ביום שני - בבוקר התקבצו לסיור בבית הספר דע"ת כמה ממורי העבר. מדווחת אחת המבקרות: הוזמנו לסיור בביה"ס החדש והתקבלנו ע"י יחזקאל שיזם את הביקור, בחמימות רבה. ראינו את גן ארבעת המינים ואת גן שבעת המינים. את החצר הרחבה והיפה. התרשמנו מן המרחבים בחצר, ובין המבנים. מן התכנון היפה, הפונקציונאלי והאסתטי של כל אחד מהבניינים. קיבלנו שיעור לדוגמא שהועבר בעזרת לוח חכם על כל האפשרויות הגלומות בו. אח"כ ביקרנו בחדר המנהל. שם יחזקאל הציג בפנינו באמצעות המחשב את הפרויקטים השונים שביה"ס עסק בהם בעבר, עוסק בהם בהווה ויעסוק בהם בעתיד - על פי תכנית רב שנתית. נזכרנו בתנאי העבודה בעבר שהיו מנת חלקנו. מעבדה בצריף, מפות גיאוגרפיות בחדר מפות ושכפול באמצעות שעונויות.. היה זה סיור מאלף ומרחיב אופקים, תודה ליחזקאל!

אחה"צ ליווינו למנוחת עולמים את חברנו זאב רויך (גינגי) ז"ל. גינגי שהיה: הלץ - הקשוח, העוקצן - הרגיש, איש העבודה וחובב הספורט, בעל הקול הרועם והמילים השנונות, ה"צבר" שנולד בברלין, איש ישר, משפחתי וחם, הדבק בדרכו ואהוב על הבריות - הלך לעולמו. יהי זכרו ברוך!

בערב, ערב יום ירושלים, קיימנו תפילה חגיגית ברב עם. לאסף, זמיר ואוהד שכיכבו בנגינתם בתפילת יום העצמאות, הצטרף הפעם אמן המנדולינה - צור וייזל שצבע במקוריות את פסוקי התהילים ושירי ירושלים, בפריטתו. עם סיום התפילה התקבצו רבים לרקוד סביב הבמה ולשיר במלא גרון. גם הדגלים שהוצבו מבעוד מועד והחולצות החגיגיות - הוסיפו למעמד. אלא מאי!..בהיבט הארצי, הולך ודועך ציונו של יום זה שהופך בהדרגה ל: "יום חגה של הציונות הדתית" ותו לא. בעבר, סמוך לשחרורה של העיר העתיקה, שימש עיתון "הארץ" כשופר לקריאה להניף את דגלי הלאום בכל מרפסת. ביום ירושלים הנוכחי, מופיעה בעיתון ידיעה קטנטנה בסוף העמוד הראשי, הקשורה בתכניות האדריכלים לחלוקת ירושלים וכותרת נוספת במקום אחר: "שיא של 20 שנה במספר העוזבים את העיר".. המהדרין במצוות קלקול השמחה, החלו לכות יום זה: "יום הכיבוש"!

לאחר התפילה זכינו למופע יוצא דופן של אשה אחת ופסנתר: "התקווה" - עם אסתרית בלצן. התמוגגנו ממגוון הכשרונות שהתקבץ באדם אחד: פסנתרנית, חוקרת, מרצה ובדחנית. ומגוון התחומים שהתקבצו במופע אחד: נגינה, מחקר הסטורי - מוסיקאלי, שירה ומקורות יהודיים. בתום המופע המטלטל שגרם לרבים להזיל דמעה, עמדנו ושרנו את ההמנון, כשהפעם באמתחתנו הסיפור המלא אודותיו. יישר כח לועדת תרבות ולחמי העומדת בראשה. היו אלו תשעים דקות של הנאה צרופה ורצופה.

דיווחים מאדריכי התיכון

ערב יום ירושלים:

ביום שני התכנסו התיכונים בביגוד לבגרות על מנת לשמוע מעט חוויות ילדות והתבגרות בירושלים של לפני מלחמת השחרור ומעט אחריה. הירושלמים בנפשם - מרגלית שריד ויעקב גורן הנעימו לנו עם זיכרונותיהם, הווי משפחתי ושכונתי, סיפורים קטנים ששזורים תמונות ילדות והתבגרות בצל המצור, קום המדינה, חיים של צניעות ורעות בין שכנים ומשפחה. בין סיפור לזיכרון שרנו יחד משירי ירושלים האהובים.

החבריה שהגיעו התפעלו ולפעמים קשה היה לדמיין איך חיו אז, בישול על פרימוס, הקצבת מים, מצור, תליית כרוזים, הפגזות, כביסה על הכביש ועוד ועוד, נשארנו עם טעם טוב של ירושלים של פעם. תודה רבה למרגלית ויעקב שנשארים תמיד ירושלמים בליבם.

טורניר כדורסל קבה"ד:

באסרו-חג שבועות, נצא ילדי תיכון וחטיבה לחולון לטורניר כדורעף המסורתי של הקיבוץ הדתי. נתחרה במקצי כדורסל בנות, כדורסל בנים, משיכת חבל ותחרות קליעת שלשות. אהלו לנו ולשחקנים בהצלחה...

טורניר כדורעף קיבוצי:

לקראת פתיחת עונת הרחצה, קוראים לכם להתחיל ולהתארגן לקראת הטורניר "המסורתי". כזכור, כמו בשנה שעברה נערוך טורניר כדורעף קיבוצי, זה הזמן להתחיל ולהתארגן, להרכיב קבוצה, להתאמן וכו', פרטים יגיעו בהמשך.

נצאה ואשר לוטנברג

בקשה לנהגים החולקים מתחנת הרכבת בשדרות

אנא, עצרו את הזמן לדקה ביציאה מהרכבת, הרימו עיניכם ושאו מבט סביב.

אולי מישהו שירד הרגע מהרכבת זקוק לטרמפ הביתה ואינכם מבחינים בו?

אל תרוצו... אולי הוא נמצא מאחוריכם, קשה לו לרדוף אחריכם ולא נעים לו לצעוק במקום ציבורי?

הבחנתם בו בדרכו לצומת וקשה לעצור? תאמו היכן להיפגש ואספו אותו.

(מבוסס על מקרים אמיתיים..)

לכל איש יש שם...

ושמו היה גיינג'י. עבורי, הוא קודם כל אבא של אביעד, בן כיתה יקר ושל הילה, מדריכה נערצה בתקופת נעורי. הוא גם האיש "המפחיד" מסככת הגזר, המרעים בקולו על העובדים ולא פחות מכך, האיש החביב, בעל חוש ההומור, המקדם את פני בבית הכנסת או על השביל בברכת "בוקר טוב נוחם" בהגייה ייחודית השמורה רק לו. היה איש ואיננו עוד.

ליווי המשפחה בלוויה, זהו אחד מתפקידיו של מנהל הקהילה. זכיתי ואת החלק הזה בתפקידי, אני ממלא לראשונה בחלוף 8 חודשים מכניסתי לתפקיד ולוואי ואהיה מובטל בתפקיד זה.

זהירות בדרכים

רבות כבר נכתב על הכניסה לסעד, ועל התנועה הערה מאד שמתנקזת לשם. אין ספק שברכת פרנסתנו, מוסיפה לקשיים עשרות משאיות ביום ובשורה התחתונה נוצר עומס תנועה משמעותי שמעבר לרעש הגדול, טומן בחובו גם סכנה!

אז מה עושים?

בטווח הארוך, אנו פועלים במרץ מול כל הגורמים הקשורים לכך, לקדם את יוזמת הכניסה לסעד מצומת בארי, יחד עם הסדרת הכיכר שם.

בטווח המיידי, הותקנו שני תמרורי עצור וסומנו קווי עצירה לבאים בכביש העוקף מכיוון השכונה ומכיוון חניית דודה זהבי. תמרורים אלה מחייבים את כולנו ורק ציות להם ימנע חס וחלילה, תאונה בשער. חשוב לי להדגיש שבשל מטרדי רעש גדולים, נאלצנו להסיר את הבמפר מחוץ לשער, מה גם שבניתוח המרחב, השער ומחסום הכניסה אמורים להיות סגורים כל הזמן ומחייבים עצירה מלאה של הרכב. אלא, שלצערי הרב, שומרים רבים מוותרים על סגירת השער ומותירים אותו פתוח לרווחה. (בשבוע האחרון – ראיתי זאת בעיני 4 פעמים). אני מבקש להסב את תשומת לב כולנו לכך, שויתור זה מייצר שני מפגעים: א. כניסה ויציאה מסעד ללא כל בדיקה של השומר ובשביל זה הוא שם. ב. אפשרות לרכבים הבאים מבחוץ, לדחור במהירות לתוך הקיבוץ ללא חובת עצירה ובכך גוברת הסכנה עד מאד. אני מזמין את מי שלא מאמין, לרכוש כיסא בטריוונה של שייע ברחי ולראות בעיניו את "כמעט התאונות", בכל יום. אני אמנם סולד מהמקום של "נביא זעם" (במקרה הזה מתאים אולי יותר "המטיף בשער"...), אך החשש המנקר בליבי, מביא אותי להעלות את הדברים על הכתב ולקרוא לכולנו לאחריות מרבית.

"וישן מפני חדש תוציא"

כבר תקופה ארוכה, אנו נערכים לפינויה של שכונת מנגו (הבתים שלפני משה גולן ודודה), המיועדת לבנייה חדשה לטובת חברים שטרם קיבלו בית סופי ולטובת הקליטה המבורכת שלנו. מצב הבתים הקשה, לא איפשר המשך שימוש בבתיים אלו, ללא השקעות חוזרות ונשנות בשיפוץ וסגירת חריצים. לכן, כבר מתחילת השנה אנו לא משכנים בדירות שמתפנות שם, למרות הפיתוי הרב לנצל את המשאבים עד תום. כעת הדברים מגיעים לקו הגמר ובע"ה במהלך החודש הקרוב, נהרוס את הבתים ונתחיל את עבודות התשתית לקראת הבניה החדשה. כפי שאנו נוהגים, הודעה מסודרת תצא מראש לכל השכנים כדי שיוכלו לסגור את בתיהם מפני האבק והרעש.

"מים קרים על נפש עיפה..."

כפי שנכתב בפרוט על ידי אבישג ועדיאל, בשעה טובה ובע"ה תיפתח ביום שני הקרוב, עונת הרחצה בבריכת השחייה שלנו. בעיני זהו משאב קהילתי נהדר ויקר, וחובת כולנו לשמור עליו ועל סביבתו ככל הניתן. הבריכה פועלת על פי דרישות תקן של רשויות החוק ומעת לעת אנו מחויבים בהשקעות לא מבוטלות. כחלק מחשיבה יצירתית, של ייעול ופיתוח משאבים לאגודה הקהילתית, שכידוע תקציב ההשקעות שלה זעום, אנו שוקלים למנף את הבריכה ולהקטין את ההוצאות הכבדות, במספר דרכים. הצעה מעשית ומפורטת בנושא, תובא לדיון בהנהלת האגודה הקהילתית בקרוב. אני מבקש להודות מקרב לב לאבישג ועדיאל שבשיתוף פעולה פורה, מנהלים ומקדמים את ענייני הבריכה ברוח טובה ובמקצועיות. תודה גם לכל בעלי המלאכה שנתמו להכנות, מוישלה, בניה ואשר, איציק לייכטר, רמי ומנחם ואיציק סנדרוסי (ואם שכחתי מישהו, סליחה מראש).

בשולי הדברים, אני מבקש להאיר ולקרוא לכולנו, לכבד את החלטות שנתקבלו בעבר סביב שעות הרחצה השונות. זה לא סוד, ש"רוח" סעד באה לידי ביטוי גם בשעות הרחצה הייחודיות למשפחות, לנשים ולגברים. רק עמידה על החלטותינו תוך התחשבות וכבוד הדדי, תאפשר לכולנו ליהנות ממשאב קהילתי זה.

"... ושמועה טובה מארץ מרחק"

- שאול עברון הודיע על כוונתו להינשא בשעה טובה ומוצלחת לנתנאלה אביתר בח"ל. החתונה תתקיים בע"ה בי"ח מנחם אב (14/08) בקיבוץ כרמים. מזל טוב לזוג הצעיר, לשרה ואשר ההורים המאושרים ולכל המשפחה!
- רננה לנדאו הודיעה על כוונתה להינשא בשעה טובה ומוצלחת לשמעון ממו בח"ל. החתונה תתקיים בע"ה בט"ו בתמוז (13/07) בסעד. הזוג מתעתד לגור בקריית ארבע. מזל טוב לזוג הצעיר, למנהל הקהילה ואבי הכלה ולעידית, ההורים המאושרים ולכל המשפחה!

שבת שלום וקיץ צונן ובטוח!

נחמ

לאסתר זיוון ולכל המשפחה

מזל טוב לנישואי הנכד ניר צבי"ל רבקה
בנט של רבקה וצביקה שריד

לרחל סימון ולכל המשפחה מזל טוב

להולדת הנינה

נכדה לאמי וליא"ל סימון

בת לאפרת ולאבישי סהר

לרבקה ידידיה מזל טוב להולדת

הנין בנט של אפר ונצמי חיות

והנינה בת של רתם ואירי חיות

נכדים לצבי וליא"ל חיות

לחנן ולשול רון ולכל המשפחה

מזל טוב להולדת הנכד אימרי

בן ליצ'ל ולאימרי רון

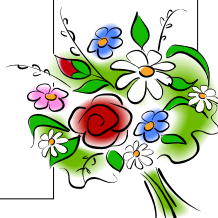

לתמי וליהודה דרוך

מזל טוב להולדת הבן

שתזכו להרבה שמחה ונחת

קהילת סעד

ניהול משאבי אנוש

כבר מספר חודשים אנחנו עושים מאמץ למצוא מנהל משאבי אנוש לסעד. הכוונה הייתה, כפי שגם פורסם לציבור, למצוא מועמד מקצועי מבין אלו החיים בסעד, או לחילופין למצוא מועמד בעל כישורים גם אם הוא ללא הכשרה מקצועית, שילווח על ידי חונך בעל ניסיון ויעבור הכשרה מקצועית.

לצערנו לא מצאנו מועמד פנימי ולכן פנינו החוצה. מועמדים שהיו רוצים לעבוד בסעד יש רבים, אך אנחנו חיפשנו את המועמד/ת שיהיה גם בעל יכולת, להכשיר ולהצמיח חבר מתוכנו, בבוא העת. לאחר תהליך ארוך של בדיקה, מפגשים, חוות דעת ועוד, אנו מציעים לבחור בהילה אור.

הילה, חברת קיבוץ בית גוברין – קיבוץ מופרט, שהייתה עד לאחרונה מנהלת משאבי אנוש בקיבוץ כפר עציון, (כפר עציון הוא עדיין קיבוץ שיתופי, אבל הילה הייתה שותפה לתהליך ארוך של בניית מודל, שיהפוך את כפר עציון לקיבוץ מתחדש, כאשר החברים יבחרו בכך).

הילה מנוסה מאד בתחום, הן בנושא פיתוח המשאב האנושי, הן בכל תחומי השכר הקשורים לכך, והיא אף מביאה לדעתנו, ערך מוסף בתחום הקשרים הבין אישיים, במסגרת יתר עיסוקיה.

לפי הצעת הנהלת מש"א, הילה תעבוד 40% משרה דהיינו יומיים בשבוע ואני ויונת נחפוף אותה בהדרגה. אנחנו חושבים שבמהלך זה אנחנו משדרגים את עבודת מש"א בסעד, ובעזרתו יינתן מענה טוב הן לחברים והן לענפים. הנושא יובא לדיון והחלטה באסיפת החברים הקרובה, לאחר שהמזכירות דנה בנושא והמליצה גם היא לבחור בהילה.

בני אנוש

מפגש הסברה ארצין 3 במרץ 2014

לצערנו, אנו נאלצות לדחות את מפגש ההסברה שנקבע ליום שני הקרוב.

על המועד החדש תבוא הודעה.

מזכירות שניתן ליצור איתנו קשר במייל או מסרון אם ברצונכם לארח חברי גרעין ולהיות שותפים לחוויה של צבר.

דניאלה ורננית

סיצוק ביתי

בין התאריכים 5/6-15/6 תהיה חנוש בחופשה.

לעניינים דחופים ניתן לפנות לרותי שלווין או ליונה רוזנטלר

צונית הרחצה במריכת השחייה תשצ"ד

בע"ה, ביום שני, ד' סיוון, 2/6, תיפתח בריכת השחייה בסעד. זכינו בנועם בלס, שיהיה לנו למציל לאורך כל עונת הרחצה. עדיאל גינזברג הינו מפעיל הבריכה, ואבישג אדור מנהלת הבריכה.

לקראת פתיחת העונה ביצענו מספר פרויקטים במתחם הבריכה לשיפור הבטיחות והשרות לציבור וכן לצורכי עמידה בתקנים המתחייבים מדרישות הרשויות:

נפרסה ונמתחה היטב רשת צל חדשה והוכנסו לשימוש שמשיות חדשות, יציבות וקבועות. הותקן ציוד תאורה משופר העומד בדרישות ובתקנים, שיאפשר שימוש בבריכה גם בשעות החשיכה, והושמה תשתית לחיבור חבלים ליצירת הפרדה בין מסלולים, לטובת השחיינים.

זה המקום להודות לצוות הנוי, המסגרייה (מנחם יניב ורמי סימקין), צוות החשמליה (אשר רונה ובניה ברזילי) איציק לייכטר ובניו בע"מ שפרשו את רשת הצל ולמוישליה, שטרח על שיפורי הבטיחות הסופיים.

בשנה הבאה בע"ה (וגם בעזרת גורמים נוספים...) אנו מקווים לשפר ולשדרג את מתחם הבריכה, כשפרויקט הדגל הינו מלתחות וחדרי שירותים חדשים ונוחים.

חשוב לנו להזכיר את כללי הזהב למתרחצים בבריכה:

1. אין לשחות בבריכה ללא מציל.
2. יש להישמע לכל הוראותיו של המציל.
3. יש להקפיד על השעות הנפרדות (נשים/גברים). גברים מתבקשים שלא להתקבץ ליד השער טרם הסתיימה שעת הנשים, אלא להגיע לבריכה בזמן הנקוב.
4. ילדים עד כיתה ג' (כולל) יכולים לשחות עם הוריהם בשעות הנפרדות (ע"פ החלטת הנהלת הקהילה).
5. אין להכניס כל דבר מאכל לשטח הגדר הפנימית!
6. הזמנת אירועים פרטיים בבריכה תתבצע דרך אבישג. יש לפנות את שטח הבריכה עד שעה 22:45 (ע"פ החלטת הנהלת הקהילה).
7. יש להקפיד על שימוש בחיתולי בריכה עבור פעוטות הזקוקים לכך.
8. אורחים יכולים להגיע רק בליווי מארחיהם, מגיל תיכון ומעלה. אנא עזרו לנו להימנע מחוסר נעימות מול האורחים, שלא נוכל להכניסם לבריכה.

שעות פתיחת הבריכה:

תשומת לב רבה הוקדשה והושקעה בהפקת לקחים משנים קודמות ומהערות הציבור בנוגע לשעות פתיחת הבריכה ולחלוקה בין הקבוצות השונות. גם השנה כונס צוות לצורך חשיבה בנושא ובו לקחו חלק: קובי אברהם, נעם אש,

זהבה ברט, עינב גולן, עדיאל, אבישג ונחום. אנו תקווה כי התוצר שיצא תחת ידינו יהיה לשביעות רצונם של מרבית המתרחצים.

שעות פתיחת הבריכה לחודש יוני

(מומלץ לשמור דף זה במקום בולט (על המקרר)

שעות הפתיחה	ימים ב, ד
6:15-7:15	שחיינים מעורב
7:15-8:45	שחיניות נשים
14:00-15:15	גברים
15:15-18:00	משפחות
18:00-19:00	שחיינים מעורב
21:00-22:00	גברים (ימי ב')

שעות הפתיחה	ימים א, ג, ה
6:15-7:15	שחיינים מעורב
7:15-8:45	שחיניות נשים
14:00-15:15	נשים
15:15-17:30	משפחות
17:30-18:30	נשים
18:30-19:30	גברים

שעות הפתיחה	יום ו / ערבי חג
6:15-7:15	שחיינים מעורב
7:15-8:45	שחיניות נשים
13:00-14:30	נשים
14:30-16:00	גברים
16:00-18:00	משפחות

שימו לב:

השבוע בלבד בשל חג השבועות תפתח הבריכה בימים ג', ה', ו' בין השעות 10:00-12:00 (בשל חופשת התלמידים מבית הספר).

קיץ נעים ובטוח!

עדיאל אינגברג ואבישג אדור

